

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoSr/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116894177
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6116894177.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Daniely Maštaličovej v právnej veci žalobcu N. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. U., W. XX, štátny občan SR, zastúpeného JUDr. Petrom Škrabákom, advokátom AK Banská Bystrica, Skuteckého 30, proti žalovanému PROFI CREDIT SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušení rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17Csr/1/2016-47 zo dňa 9.februára 2017 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17Csr/1/2016-47 zo dňa 9.februára 2017 v napadnutej časti potvrdzuje.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica napadnutým rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, Žilina zriadený záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, záujmové združenie právnických osôb, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina, IČO: 45 745 757 zo dňa 29. 09. 2015, sp. zn. RK-PC-1738/14-EK z dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ zákona č. 335/2014 Z.z., návrh žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského z dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. e/ zák. č. 335/2014 Z. z. zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 1/3 a žalovaného zaviazal zaplatiť na účet Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, sumu 331,50 eur v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku zo dňa 29.09.2015 sp.zn. RK-PC-1738/14-EK s odôvodnením, že dňa 29.9.2015 vydal Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter rozhodcovský rozsudok, ktorým na návrh žalovaného zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 1.554,14 eur, zmluvnú pokutu, úrok z omeškania a poplatok za rozhodcovské konanie a trovy právneho zastúpenia. Stály rozhodcovský súd rozhodol na základe rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalobca podpísal dňa 31. 1. 2013 a žalovaný ako veriteľ až dňa 5.2.2013. Z toho je zrejmé, že žalobca podpísal rozhodcovskú zmluvu skôr, ako došlo k reálnemu uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa názoru žalobcu nedošlo k reálnemu uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, nakoľko žalovaný do zmluvy dopisoval ďalšie údaje, a to v čl. 6 Zmluvy. Žalobca mal za to, že ako spotrebiteľ nemohol uzatvárať rozhodcovskú zmluvu, resp. súhlasiť s jej obsahom predtým, ako došlo k uzavretiu hlavnej zmluvy, t. j. zmluvy o úvere. Poukázal na ust. § 45 ods. 1 písm.

e/ zák. č. 335/2014 Z. z., v zmysle ktorého sa môže účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania žalobou na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Uviedol, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa ani ďalšie náležitosti, ktoré jej predpisuje zákon a Stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy podľa § 45 ods. 1 písm. g/ cit. zákona a rozhodol aj v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa podľa ust. § 45 ods. 1 písm. i/ cit. zákona. Žalobca mal za to, že nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy.

3. Súd prvej inštancie z predmetnej rozhodcovskej zmluvy zistil, že bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 5.2.2013 a z bodu 1 tejto zmluvy vyplýva, že žalobca svojim podpisom vyjadril súhlas s uzavretím tejto zmluvy a v zmysle bodu 2 žalovaný ako veriteľ vyhlásil, že uzavretie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom a dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Z bodu 3 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere je možné riešiť v rozhodcovskom konaní, ale aj v konaní pred všeobecným súdom. Z bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Súd prvej inštancie zisťoval, či žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonom stanovenej lehote. Zistil, že rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 16.11.2015, žalobca podal žalobu na súd dňa 11.1.2016, teda v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote, v zmysle § 46 ods. 1 veta prvá zákona č. 335/2014 Z. z.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že v konaní mal za preukázané, že dohoda zmluvných strán o právomoci Rozhodcovského súdu netvorila súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy, ktorú predložil žalovaný ako dodávateľ žalobcovi ako spotrebiteľovi, súd nemal za sporné podpísanie tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany žalobcu zo strany ktorej vyplýva tá skutočnosť, že žalobca sa s obsahom rozhodcovskej zmluvy oboznámil, predmetnú rozhodcovskú zmluvu súd neposúdil za neplatne uzavretú, nakoľko jej formulácia je dostatočne jasná, určitá a zrozumiteľná a z bodu 3 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že obsahuje poučenie pre dlžníka, dôsledkom uzavretia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov súvisiacich s ust. zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní s tým, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Poukázal na bod 2 rozhodcovskej zmluvy, z ktorého vyplýva, že uzavretie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom a že dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa. Súd mal za to, že žalobca pred podpisom rozhodcovskej zmluvy mohol získať predstavu o tom, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú dôsledky podpísania rozhodcovskej zmluvy, ale s obsahom rozhodcovskej zmluvy sa mohol podrobnejšie oboznámiť aj dodatočne po jej doručení, keď z bodu 7 jednoznačne vyplýva, že žalobca mal možnosť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 dní odstúpiť, ktorú však žalobca nevyužil. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá na samostatnom liste papiera v rozsahu siedmich článkov obsahu s jasným, určitým a zrozumiteľným textom, taktiež zhodnosť čísla rozhodcovskej zmluvy s číslom zmluvy o revolvingovom úvere svedčí o jej určitosti, a preto mal súd za to, že rozhodcovskú zmluvu je možné považovať za individuálne dojednanú, preto nemožno konštatovať, že rozhodcovská zmluva by mala byť kvalifikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka, resp. že je neplatná. Poukázal na právny názor, ktorý v obdobných veciach vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici, Krajský súd v Žiline. Z uvedeného dôvodu súd v tejto časti návrhu žalobcu nevyhovел a rozhodcovský rozsudok nezrušil z dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 335/2014 z. z.

5. Žalobca sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku aj podľa ust. § 45 ods. 1 písm. g/ a i/ zákona č. 335/2014 Z. z. Súd prvej inštancie mal v danom prípade za preukázané, že žalobca žiadosťou zo dňa 31.1.2013 požiadal žalovaného o úver vo výške 990,-eur, žalovaný žalobcovi úver schválil. Z predloženej žiadosti o poskytnutí úveru z oznámenia žalovaného ako veriteľa o schválení úveru mal súd za preukázané, že žalobca so žalovaným chceli uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže predmetom zmluvy malo byť dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru s poukazom na § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo strany žalobcu ani zo strany žalovaného tak ako to vyplýva z obsahu spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria arbiter zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme rozhodcovskému súdu predložená nebola a súd má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná pre nedodržanie písomnej formy v zmysle § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka

aj § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Žiadosť podanú žalobcom, ktorú žalovaný označil aj za zmluvu o spotrebiteľskom úvere súd posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy a oznámenie žalovaného ako veriteľa súd nepovažoval za uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. Tvrdenie žalovaného, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere je v rozpore aj so zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, nakoľko z bodu 2.1 týchto zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa a vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzavretie zmluvy. Podľa bodu 2.2 zmluvných dojednaní veriteľ bol povinný odoslať dlžníkovi Oznámenie o schválení úveru a jeden rovnopis Zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný do rozhodcovského konania takúto zmluvu nepredložil a tak nepreukázal platné uzavretie zmluvy. Súd ďalej uviedol, že v oznámení o schválení úveru chýbajú obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Údaje uvedené v Oznámení sú nepresné a spôsobujú problémy o ich pravdivosti. V žiadosti ako aj v bode 5 v údajoch o schválení úveru chýba údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a uvedenie predpokladanej výšky RPMN nespĺňa podmienku § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže spotrebiteľ pri uzavretí zmluvy musí byť informovaný o všetkých podstatných informáciách, ktoré môžu ovplyvniť jeho rozhodnutie, či do vzťahu vstúpi alebo nie. Uviedol, že nie je splnená ani podmienka uvedenia výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej uviedol, že rozhodcovský súd žalobcu zaviazal aj na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne z jednotlivých súm, keď podľa názoru súdu ani v prípade zmluvnej pokuty nedošlo k platnému dojednaniu pre nedodržanie písomnej formy v zmysle § 544 Obč. zákonníka. Pokiaľ zmluvná pokuta vyplýva zo zmluvných dojednaní, tieto zmluvné dojednania nemožno považovať za platné, nakoľko nie sú podpísané žalobcom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že je potrebné rozhodcovský rozsudok podľa ust. § 45 ods. 1 písm. g/ a i/ zrušiť s tým, že Stály rozhodcovský súd je v zmysle § 47 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z. z. v ďalšom konaní viazaný názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok z troch dôvodov, podľa § 45 ods. 1 písm. e/, f/ a i/ zák. č. 335/2014 Z. z. Súd zrušil predmetný rozsudok len z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1 písm. g/ a i/, podľa písmena e/ návrh zamietol, preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 1/3 vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu v konaní.

7. Keďže je žalobca v konaní od poplatkov oslobodený v súlade s § 4 ods. 2 písm. u/ a § 4 ods. 3 zák. o súdnych poplatkoch, na zaplatenie súdneho poplatku súd zaviazal žalovaného v zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch a výšku súdneho poplatku určil v zmysle položky 3 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

8. Proti rozsudku v časti výroku, ktorým súd zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. e/ zák. č. 335/2014 a v časti výroku o nároku na náhradu trov konania podal v zákonom stanovenej lehote žalobca, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 356 ods. 1 písm. f/, § 365 ods. 1 písm. h/ CSP) Uviedol, že súd na návrh žalobcu zrušil rozhodcovský rozsudok podľa písm. g/ a i/ § 45, nakoľko správne posúdil, že rozhodcovský súd nesprávne zistil skutkový stav najmä čo sa týka dodržania písomnej formy zmluvy o revolvingovom úvere, primeranosti výšky úrokovej sadzby, jej rozporu s dobrými mravmi a tak rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Súd však následne druhým výrokom návrhu žalobcu nevyhovel a rozhodcovský rozsudok podľa písm. e/ § 45 nezrušil s odôvodnením, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá individuálne, dlžník mal možnosť od nej odstúpiť a je platným právnym úkonom. Súd opomenul skutočnosť, že individuálnosť dojednania rozhodcovskej zmluvy žalobca v konaní nenapádal a neplatnosť rozhodcovskej zmluvy odvodzoval od neplatnosti samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú odôvodnil tým, že z jeho strany došlo k podpísaniu žiadosti o uzavretie zmluvy, pričom žalovaný vykonal v návrhu zmluvy zmeny bez vedomia žalobcu (viď bod 6 zmluvy o revolvingovom úvere). Túto zmluvu podpísal, avšak tieto zmeny neboli zo strany žalobcu odsúhlasené. Má za to, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, potom nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola viazaná na samotnú

zmluvu o revolvingovom úvere a priamo na ňu odkazovala. Má za, to že existoval dôvod na zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku aj podľa písm. e/ § 45 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z. z.

9. Žalobca namietol aj výrok súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol, že má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 1/3, posudzoval úspešnosť podľa toho, či bol žalobca úspešný (či dosiahol zrušenie rozhodcovského rozsudku), podľa počtu dôvodov, podľa ktorých bol alebo nebol úspešný. Podľa názoru žalobcu takéto hodnotenie úspešnosti v spore zo strany súdu bolo nesprávne, nakoľko jeho cieľom bolo dosiahnuť zrušenie nespravodlivého a nezákonného rozhodcovského rozsudku. Skutočnosť, že súd uznal len dva z troch dôvodov neovplyvňuje fakt, že bol v konaní úspešný a dosiahol svoj cieľ v plnom rozsahu. Vzhľadom k uvedenému má za to, že má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica v napadnutej časti zmenil tak, že zruší rozhodcovský rozsudok aj z dôvodov podľa ust. § 45 ods. 1 písm. e/ zák. č. 335/2014 Z. z. a rozhodne, že žalobca má nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ust. § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 383 CSP Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

14. Predmetom odvolacieho konania je rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica v časti výroku, ktorým súd návrh žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z. z. zamietol a v časti výroku, ktorým súd rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 1/3.

15. Základnou odvolacou námietkou žalobcu je tvrdenie, že súd prvej inštancie rozsudok v zamietajúcej časti odôvodnil tým, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá individuálne a dlžník mal možnosť od nej odstúpiť, je platným právnym úkonom, keď však opomenul skutočnosť, že individuálnosť dojednania rozhodcovskej zmluvy žalobca nenapádal a neplatnosť rozhodcovskej zmluvy odvodzoval od neplatnosti samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Námietka ohľadne nesprávneho rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania spočívala v skutočnosti, že žalobca bol v konaní úspešný, pretože súd rozhodcovský rozsudok zrušil, preto je vyhodnotenie úspešnosti v spore zo strany súdu nesprávne, nakoľko jeho cieľom bolo dosiahnuť zrušenie nespravodlivého a nezákonného rozhodcovského rozsudku. Odvolací súd v súvislosti s odvolacími námietkami konštatuje, že tieto nemôžu viesť k záveru o nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

16. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcom dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ust. § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

17. Podľa § 3 ods. 7 zák. č. 335/2014 Z. z. ak je spotrebiteľská zmluva neplatná, je s ňou súvisiaca spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neplatná, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy. Ak zmluvné strany odstúpia od spotrebiteľskej zmluvy alebo ju inak ukončia, nedotýka sa toto odstúpenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ak sa zmluvné strany nedohodli inak.

18. Žalobca namietal neplatnosť rozhodcovskej zmluvy aj z dôvodu, že rozhodcovskú zmluvu podpísal dňa 31.3.2013, teda skôr ako žalovaný, ktorý ju podpísal dňa 5.2.2013, teda podpísal ju skôr, ako došlo k reálnemu uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere a následne žalovaný do zmluvy dopisoval ďalšie údaje v čl. 6, pre ktoré dôvody by mala byť rozhodcovská zmluva neplatná. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že predmetná rozhodcovská zmluva spĺňa náležitosti uvedené v § 3 zák. č. 335/2014 Z. z. Ako správne uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, rozhodcovská zmluva netvorila súčasť zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, bola spísaná na samostatnom papieri podpísaná žalobcom aj žalovaným, z jednotlivých článkov zmluvy vyplýva, že dlžník bol pred uzavretím zmluvy poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia, žalobca ako dlžník vyhlásil, že svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzavretím tejto rozhodcovskej zmluvy, zároveň bolo z rozhodcovskej zmluvy jasné a zrozumiteľné, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom s tým, že dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlásil, že o tejto skutočnosti bolo zo strany veriteľa jasne informovaný (čl. 2), dlžník bol zároveň oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy (čl.7).

19. Možnosť odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 dní od jej podpisu žalobca nevyužil napriek svojim tvrdeniam o dopisovaní údajov do čl. 6 zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodcovská zmluva spĺňa všetky náležitosti, aj keď žalobca namieta, že nenapádal individuálnosť dojednania rozhodcovskej zmluvy a neplatnosť odvodzoval od neplatnosti samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, tieto skutočnosti nemajú podľa názoru odvolacieho súdu s poukazom na vyššie citované ust. § 3 ods. 7 zák. č. 335/2014 Z. z. za následok vyslovenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, keď podľa cit. ustanovenia ak je spotrebiteľská zmluva neplatná, je s ňou súvisiaca spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neplatná, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy. Dôvod neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy tak ako ho vyhodnotil súd prvej inštancie sa na spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu nevzťahuje a preto dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie správne žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zrušiť rozhodcovský rozsudok s poukazom na ust. § 45 ods. 1 písm. e/ zák. č. 335/2014 Z. z. zamietol.

20. Žalobca namietol aj výrok o nároku na náhradu trov konania, ktorý mu priznal súd prvej inštancie v 1/3 s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci. Súd prvej inštancie odvodil rozhodovanie o nároku náhrady trov konania podľa troch dôvodov, z ktorých žiadal rozhodcovský rozsudok žalobca zrušiť. Keďže rozhodcovský rozsudok zrušil podľa § 45 ods. 1 písm. g/ a i/, mal podľa názoru súdu žalobca úspech v rozsahu 2/3, žalovaný v rozsahu 1/3, pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa pomeru vo veci je potrebné určiť čistý úspech, potom následne od 2/3 úspechu žalobcu bolo potrebné odpočítať 1/3 úspechu žalovaného a správne po takom vypočítaní dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobcov čistý úspech bol v rozsahu 1/3 a v takomto rozsahu mu aj priznal nárok na náhradu trov konania.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaný, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

23. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel' domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).